

„Viu“ 10-aastane!

SPIK ansambel „Viu“ tuli esimest korda kokku 15.04.1999. „Lihtsalt küsisin kõigi käest, kes Kotta tulid – Kas sa laulad? – ja kes jaatavalt vastas, selle ka ansamblisse kutsusin,“ meenutab Marju naerdes. Esimesse koosseisu kuulusid peale juhendaja ja pillimehe Rivo (kes tegi seda tööd vabatahtliku abistajana) Marju, Marje, Liivi, Monika, Malle, Lea ja Veronika. Juba 1 mail 1999 oli ansamblil esimene esinemine Eesti Pimedate Liidu kevadkontserdil.

Algul olid laulud lihtsad, neid õpiti kuulmise järgi, nooti luges ainult juhendaja. Nüüdseks on

selgeks õpitud juba ligi 200 laulu. Ja et laulud on aja jooksul tunduvalt keerulisemaks muutunud, nõuavad ka lauljad juba ammu noote – „teise hääle täppe“, nagu neid naljatades nimetatakse. Aastast 2000 on ansambli juhendajaks Avo, kes aitab repertuaari otsida, teeb lauluseaded, õpetab laulud selgeks ning on asendamatu, oma tööd nautivpillimees.

Hetkel kuulub ansambli „Viu“ koosseisu 10 lauljat, pillimehed Avo ja Rivo ning ansambli „isiklik“ vabatahtlik

helitehnik Taivo.

Miks ma käin laulmas?

Veronika – Marju käskis (naerab)... ja nalja saab!

Laine – Sattusin lauluproovi kogemata. Tulin ja jäin, sest sellist mõnusat seltskonda kui meil, pole kusil mujal.

Doris – Olen alati laulda tahtnud. Ja Kojas käies ning olles avastan ikka ja jälle, kui palju on meie ümber ilusa hingega inimesi!

Anu – Tulin selleks, et kodust välja saada ja millegagi tegelda, ning olen leidnud, et mulle meeldib siin.

Annika – Lea kutsus, hakkas meeldima ning jäingi. Seltskond on mõnus ja laulud meeldivad.

Katre – Miks ma käin, mis küsimus see on? Muusika meeldib, siinsed inimesed meeldivad... Ja kui te lubate mind järgmine kord ka proovi, siis tulen jälle!

Anneli – Seltskond on hea. Ja laul teeb rinna rõõmsaks ning tuju heaks.

Tiia – Laulmine valmistab mulle rõõmu ja seltskond on vahva.

Tiiu – See on koosolemine ja koostegemine minu jaoks oluliste inimestega, muidu ma küll ei viitsiks kodust välja tulla: Laulmine on lihtsalt sellega kaasnev meeldiv ajaviide.

Marju – Muusika annab positiivset energiat. Läbi muusika on mitmed inimesed leidnud tee SPIK-i, põhjuse kodust välja tulla, uusi võimalusi eneseteostuseks. „Viu“ eesmärk pole kunagi olnud esinemas käia, vaid anda puuetega inimestele võimalus koos käia, valmistada neile rõõmu muusikaga tegelemisest. Kui puudega inimesed, kelle igatsuseks on laulda või millega iganes tegelda, võivad haiget saada, sest neid ei võeta teistega võrdsetena, siis kojas oleme kõik ühtmoodi väärtuslikud ja aitame üksteise unistusi teoks teha.

„Viu“ pole pelgalt täiuslikkust taotlev muusikakollektiiv, palju olulisem on rõõm kooskäimisest ja muusikast. Mitte kõigil ansambli liikmeil pole puuet. Erinevatel põhjustel on inimesed tulnud ja jäänud, ilmselt tõmbavad hingesugulased üksteist lihtsalt ligi.

Marju

• **Olen alati muusikat ja laulmist armastanud**, nagu tegelikult kogu mu pere. Hakkasin oma isa ansambelis „Hobi“ laulma juba siis, kui olin 13. Mõne aasta pärast asutasime isa ja Rivoga

ansambli „Arm“, veel hiljem koos Rivo, Avo ja Taivoga ansambel „Vis“. Laulsime-mängisime pidudel tantsuks. Kuid ansambliga „Viis“ oleme aastatel 2005 ja 2006 osalenud ka Põlva Folklooritöötlaste Festivalil ja korduvalt väga edukalt esinenud Rahvusvahelisel Nägemispuuetega Inimeste Kergemuusikafestivalil „Balti Laine“. Minu eriline armastus kuulub aga rahvalauludele, selle pisikuga olen suutnud nakatada enamuse neist, kellega koostööd teen. Juba aastaid kuulun folklooriseltsi „Virvik“.

SPI Kojas asusin ringijuhi ja projektijuhi ametikohal tööle 1.aprillil 1999, esimesteks

töödeks olid lasteringi ja täiskasvanute muusikaringi asutamine, peale selle kirjutan projekte kõikvõimalike koja ürituste organiseerimiseks ja koos koja meeskonnaga aitan kaasa nende ürituste teostumisele.

Rivo

• **Muusikaga olen kogu elu tegelenud.** 6-a. alustasin lastemuusikakoolis klaveriõpinguid. Kitarr, akordionit ja igasugu puhkpille olen vastavalt huvile või vajadusele ise omal käel õppinud. 14.eluaastast kuni kroonu minekuni mängisin ansambliga restoranis tantsuks. Hiljem mängisin EPT ansambelis „Kokteil“, Kuressaare linna puhkpilliorkestris. Koos Marju ja tema isa Arviga ansambelis „Arm“.

Oleme Marjuga koos laulnud isegi St.Peterburis Katariina kirikus. Kuressaare kuursaalis esinesime mingil ajal 3 korda nädalas luule-laulupõimikuga. Ka Valjala kiriku ansambelis laulsime Marjuga koos. Samuti kuulun folklooriseltsi „Virvik“ ja ansamblisse „Viis“.

Musitseerimine annab hingerahu, tõstab tuju. **Muusika on minu elustiil, eneseväljendus.**

SPI Kotta ansambli „Viu“ juhendajaks sattusin lihtsalt seetõttu, et tulin Marjule appi pillimeheks, tegin lauluseadeid ja aitasin laule õpetada. Lasteringi tegin seni, kuni lapsed ringis käia tahtsid. Nad kasvasid lihtsalt lasteringi-east välja. Nüüd õpetan muusikat IPET rühmas. Hea on näha, kui inimesed lausa ootavad laulutunde ja tahavad esineda.

Töötan SPI Kojas rõõmuga. **Kui suudad teistele midagi anda, saad tagasi isegi rohkem.** See teeb hingeliselt rikkamaks, samas avab silmad asjadele, mida varem näha ei osanud, aitab märgata inimeste probleeme, mõista nendemõtteid ja soove.

Tähtis pole väline, vaid see, milline on inimese olemus. Me kõik oleme n.-ö. „puudega“, igaühel on midagi, mille poolest ta teistest erineb. Puuetega inimestele tahan öelda seda – **olge täpselt need, kes te olete, ja ärge kartke midagi!**

Avo

Muusikaga olen tegelenud niikaua kui mäletan, aktiivsemalt aastast 1980, kui hakkasin ansambis Fakt mängima klahvpille. 1986.aastal algas minu tutvus folklooriga, kui hakkasin juhendama kapelli "Kärta", tegelen sellega praktiliselt siiani. Hiljem lisandusid tantsurühma „Keeris“ saatekapell, siis folklooriselts „Virvik“ ja ansambl „Viis“.

SPIK-i tõi mind ilmselt Marju, kui pani „Virviku“ ja „Viu“ koos esinema, kuid „Viu“ juhendajaks ma end küll esialgu ei mõelnud, lihtsalt aitasin kaasa ansambli arenemisele läbi repertuaari valimise ja laulude seadmise, ja kõik see hakkas mulle meeldima ja meeldib siiani. **Heade inimestega koos muusikas olemine on selge rõõm.**

Mida olen õppinud puuetega inimestelt? Ma ei oska nende puudeid märgata. Näen neis rõõmsaid positiivseid inimesi, kes suudavad raskustest üle olla, seda oskust elada olengi tahtmatult neilt õppinud.

Puuetega inimestele tahan öelda seda: **lgaüks saab endale elus leida oma tee, ja kui sellel teel valitsevad hoolivus ja armastus, on elu elamist väärt.**

Taivo

Muusikaga olen tegelenud alates 1960. aastast (Tapa Lastemuusikakoolis). Mind taheti panna Uno Loobi kitarriklasi, kuid mina pidasin kitarri naiste pilliks, valisin oma tarkuses akordioni. See oli halb valik – kolme aastaga tüdinesin lõõtsa venitamisest ära. 1966. aastal hakkasin omal käel kitarri õppima. Algteadmised sain Ivo Linnalt, kes oli aasta varem alustanud.

Alates sellest ajast olen hobi korras muusikaga tegelenud. 1967. aastal alustasin kodiansambelis. Olen laulnud, mänginud trummi ja kitarri. Lisaks on ansamblites tulnud tegeleda helitehnikaga.

Kuna helitehnika mind huvitab, aitan selles osas rõõmuga ka ansamblit „Viu“, see on **hea seltskond ja meeldiv tegevus käsikäes.**

Puuetega inimestelt olen õppinud oskust leppida paratamatusega, võimet kohaneda raskustega. **On olukordi,**

mille muutmine ei sõltu alati meist endist. Kes suudab olemasolevat hinnata, on õnnelik.

„Viu“ on esinenud-osalenud:

- ♫ kõigil SPI Koja üritustel;
- ♫ mitmel korral Eesti Pimedate Liidu kevadkontserdil;
- ♫ mitmel korral Vabariiklikul Puuetega Inimeste Kultuurifestivalil Viljandis;
- ♫ koostöös folklooriseltsiga „Virvik“ 9.07.2001 Folkloorifestivalil „Baltika“ Saka la kultuurikeskuses;

Proov

- ♫ 2002, ... Kuressaare Lossi päevadel;
- ♫ 2003, ... Kuressaare Sanatooriumis;
- ♫ mõned korrad Lions Klubi Kuressaare kevadlaadal;
- ♫ 2006 ja 2007 Kallemäe koolis;

Kultuurifestivalil Viljandis

- ♫ 2008 Saare Maakonna Vokaalansambli päeval;
- ♫ 2008 Kuressaare linna jaanitulel,

Ansambli päev

- ♫ 2009 Braille' 200. sünniaastapäeva üritusel Tallinnas Viru keskses
- ♫ 2009 Lühimanda valla puuetega inimeste kolmekuningapäeva üritusel.
- ♫ Lisaks on mitmel suvel käidud erinevais Saaremaa paigus rahvalaule kogumas

Kuressaare Linna jaanituli

Jõululaat

Koja jõulupidu

Artikkel SPIK ajalehest Saarekoda nr.3, aprill 2009